

## Π α ρ α γ ω γ ῆ

## Δ ι ά θ ε σ ι ς

Υψος ἐσοδείας 1961	τόνν. 91.900	α) Εἰς Ἐξαγωγήν	τόνν. 67.500
		β) Ποιοτική Διαλογή	» 5.000
		γ) Ἀπορ/ματα σταφ/σίον	» 10.800
			» 83.300
		δ) Πλεόνασμα ἐμπορευσ.	» 7.700
	<u>91.000</u>		<u>91.000</u>

### III. Προσδιορισμὸς τοῦ ὕψους τῶν τιμῶν ἀσφαλείας Κορινθιακῆς σταφίδος ἐσοδείας 1961

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐμπορικῆς διακινήσεως τῆς σταφίδος ἐσοδείας 1960 προκύπτουν αἱ ἀκόλουθοι διαπιστώσεις :

α) Ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα μέση, γενικῆ, σταθμικὴ τιμὴ ἑξαγωγῆς ἀνήλθεν εἰς £ 92,71 κατὰ μετρικὸν τόννον FOB, ἡ ὅποια ἀντιστοιχεῖ εἰς τιμὴν παραγωγικῆς σταφίδος 6,15 τὸ χιλιόγραμμα, καὶ τοῦτο παρὰ τὴν, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους συμπεριφορᾶν τῶν παραγωγῶν τῶν διαμερισμάτων Μεσσηνίας, Πυλίας καὶ Ἠλείας, οἵτινες ἐπώλησαν μεγάλας ποσότητας εἰς τιμὰς σημαντικώτατα κατωτέρας τῶν ἀντιστοιχῶν τιμῶν ἀσφαλείας.

β) Ὅτι οὐδεμία ἐμπλοκὴ ἐσημειώθη ὅταν, ἐξαντληθέντων τῶν εἰς χεῖρας παραγωγῶν ἀποθεμάτων, τὸ ἑξαγωγικὸν ἐμπόριον ἐπρομηθεύετο τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς αὐτὸ σταφίδα ἀπὸ τὸν Α.Σ.Ο. μὲ τὴν τμηθὴν ἀσφαλείας ἠξυημένην κατὰ 15 λεπτὰ τὸ χιλιόγραμμα.

γ) Ὅτι οὐδόλος ἠνυσήθη ἡ Κορινθιακὴ σταφὶς κατὰ τὴν λήγουσαν σταφιδικὴν χρῆσιν ἐκ τῶν σημαντικώτατα ὑψηλοτέρων τιμῶν πωλήσεως τῆς σουλτανίνας. Ὅπως ἀντιθέτως δὲν ἐξημιώθη αὕτη ὅταν κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1959-60 αἱ τιμαὶ τῆς Σουλτανίνας ἦσαν χαμηλότεραι εἰς Κορινθιακῆς. Οὕτω καταπίπτει, διαψευδομένη ἐκ τῶν γεγονότων, ἡ ἀντιληψὶς περὶ ἐπιρρασμοῦ τῆς Κορινθιακῆς ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῆς Σουλτανίνας, καθ' ἣν, ἐάν μὲν ἡ τιμὴ τῶν Σουλτανινῶν εἶναι ὑψηλότερα τοῦ 10% ἐκείνης τῆς Κορινθιακῆς, προτιμᾶται ἡ

Κορινθιακὴ, ἐάν δὲ χαμηλοτέρα, προτιμᾶται ἡ Σουλτανίνα. Ἐάν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἦτο ὀρθὴ καὶ ἰσχυρὴ ὡς κανὼν, ἐφέτος δὲν θὰ ἔδει νὰ ἔχωμεν πλεονάσματα σταφίδος, ἅτινα δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν 15.000 τόννων.

Πέραν ὁμως τῶν ἀνωτέρω δεδομένων καὶ ἐπιχειρημάτων, ἅτινα συνηγοροῦν εἰς τὸν καθορισμὸν τιμῆς ἀσφαλείας δικαίας καὶ λογικῆς, ὑπάρχουν καὶ οἱ κοινωνικοὶ λόγοι οἵτινες ὑπαγορεύουν τὴν καθ' οἴονδήποτε τρόπον ἐνίσχυσιν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἶναι χαμηλότατον, τόσον διότι ὁ μέσος κληρὸς, κατὰ οἰκογένειαν, ἀνέρχεται εἰς 8,5 στρέμματα, πρᾶγμα πού σημαίνει παραγωγὴν 1.800 χιλιογράμμων σταφίδος ἢ 11.000 δραχμᾶς ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ἐτησίως. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα, τοιοῦτον τι εἶναι ἀνύπαρκτον, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα κατὰ στρέμμα ἀνέρχονται εἰς 1.200 δραχμᾶς, χωρὶς εἰς τὸ ἐν λόγω ποσὸν νὰ περιλαμβάνωνται οἱ συντελεσταὶ «δι' ἐνοίκιον γῆς» καὶ «δι' ἀπόσβεσιν τῆς φύτεως» ὑπολογιζόμενοι ἀμφοτέροι εἰς 223 δραχ. τὸ στρέμμα.

Ἐκ τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω, σαφῶς συνάγεται ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἐν Ἑλλάδι, μόνον ὡς ἀντικείμενον ἀπασχολήσεως τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ θεωρηθῆται καὶ οὐχὶ ὡς γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις, ἥτις ἄλλως τε ἔχει καταστή ἀπὸ πολλοῦ ἀσιμφορὸς καὶ ἔχει ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τῶν ἀδυνατούντων νὰ ἀπασχοληθῶσιν προσωπικῶς.